

[Energiministeren]

frem til, at fordi lovforslaget kun dækker aktiviteterne på oliehandelsområdet, kan man deraf udlede, at D.O.N.G. er udelukket fra andre aktivitetsfelter, som i øvrigt er dækket af D.O.N.G.s formålsparagraf. Det kan man selvfølgelig ikke. I drøftelserne omkring udformningen af forslaget har vi fundet det hensigtsmæssigt at præcisere, at det dækker netop de aktiviteter, koncernen udfolder på dette område. Det andet er altså ikke dækket. Her lægges nogle retningslinjer for formen for inddragelse af folketinget, orientering til folketinget osv., men vi har altså ikke hermed lavet, hvad man kunne kalde en generel lovgivning for koncernen som sådan. Den gælder kun for de aktiviteter, der har været drøftet her.

Ellers tror jeg ikke, jeg her ved førstebehandling behøver at gå i enkeltheder.

Enggaard (V):

Det er kun en enkelt ting, der kalder mig frem i denne omgang, nemlig spørgsmålet om fortrolighed i forbindelse med udvalgets behandling af oplysninger. Hr. Waldorff var inde på spørgsmålet og erkendte til en vis grad, at det kunne være nødvendigt at have en fortrolighedsbestemmelse, hvis man ville have alle oplysninger frem. Det er jo så rigtigt, som det er sagt. Vi kender alle, at de oplysninger, som en minister ofte gerne vil give folketinget, har deres begrænsning, idet sådanne oplysninger må kunne betragtes som fortrolige. Jeg ville gerne, hvis vi havde det sådan i folketinget, at vi var i stand til at garantere skiftende ministre fortrolighed om de oplysninger, der blev givet, for det ville give det grundlag, som folketinget har brug for for at kunne vurdere og beslutte i sagerne. Men netop når det er hr. Waldorff, der sætter et spørgsmålstejn ved, hvor længe man skal bevare en sådan fortrolighed, bringer det en ting frem i min erindring, nemlig undergrundsudvalget af 1976, som dengang behandlede koncessionsvilkårene i Nordsøen. Jeg var medlem af det udvalg. Vi var alle undergivet tavshedslofte med hensyn til oplysninger, vi modtog undervejs, men vi måtte opleve, at ét medlem af udvalget brød sit tavshedslofte og gik ud i en offentlig polemik. Ingen af vi andre var i stand til at korrigere forkerte oplysninger, som blev givet, netop fordi vi derved ville komme til at be-

kræfte eller afkræfte ting, som var omgærdet af fortrolighed.

Det bringer mig frem til at sige, at jeg tror, vi i spørgsmålet om fortrolighed bliver nødt til at registrere det som en kendsgerning, at dette hus har små muligheder for at holde på en fortrolig oplysning. Det er en af de ting, som besværliggør et naturligt og godt, fortroligt forhold imellem regeringen og folketinget som baggrund for de beslutninger, som vi skal træffe.

(Kort bemærkning).

Waldorff (VS):

Da hr. Wilhjelm som medlem af undergrundsudvalget i 1976 brød fortroligheden, skete det, efter at han på forhånd havde nævnt adskillige gange i undergrundsudvalget, at det ville han gøre, såfremt regeringen nægtede at fremlægge, hvad der var dens forhandlingsoplæg omkring ændring af koncessionen, og hvad den havde solgt ud af. Det centrale i den diskussion var, at regeringen nægtede at fremlægge så meget åbent, at det var muligt at se, hvordan regeringen simpelt hen var skredet fra noget, der i sit udgangspunkt var rimelige krav til ændring af koncessionen, til det, som alle i dag erkender – selv den nuværende industriminister erkender det – var en katastrofe. På den baggrund brød hr. Wilhjelm fortroligheden, hvad jeg selvfølgelig mener var fuldstændig korrekt, når socialdemokraterne ikke vil forstå, at det er et offentligt anliggende, når man sidder dér som statsapparat og laver ting og sager.

Jeg vil godt tilføje, at der er ingen, hverken i offentligheden eller privat, der har været i stand til at påvise, at der var tale om forkerte oplysninger i den forbindelse.

(Kort bemærkning).

Enggaard (V):

Vi har nu fået en illustration af, hvad der ligger i fortrolighedsbestemmelsen. Blot man på forhånd siger, at man har til hensigt at bryde fortroligheden, så er det legalt at gøre det – og dermed bringe alle de loyale medlemmer af tinget, som respekterer fortroligheden, i en vanskelig position. Det illustrerer, hvad der ligger i dette begreb. Jeg vil derfor advare mod at nære overdrevne forestillinger med hensyn til betydningen af den paragraf.